

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Карлово, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Дарина Ил. Попова

при участието на секретаря Кристина Р. Шахънска
като разгледа докладваното от Дарина Ил. Попова Гражданско дело №
20225320100023 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВОТО е по иск с правно основание чл. 128 от КТ.

Ищецът „В. И.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. ***, район р-н С., ж.к. кв.Б., ул. О. ***, представлявано от А. В. В. твърди, че по силата на трудов договор № *** от *** г. страните са били в трудово правоотношение като ответникът заемал длъжността „*****“. Договорът бил за неопределен срок, с уговорено месечно брутно възнаграждение в размер на 605 лева. Съгласно допълнително споразумение към процесния трудов договор от 01.01.2021г. страните са договорили месечно брутно възнаграждение, в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева. Трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 326, ал.1 КТ от работника - ответник на 20.04.2021г. с нарочна молба. Искането на ответника за напускане било от същия ден 20.04.2021 г., т.е. без да спазва императивно установеният в КТ едномесечен срок, който работникът дължи, когато прави волеизявление за напускане на основание чл. 326, ал. 1 КТ. В резултат на това ищецът издал заповед № 906/20.04.2021 г. за прекратяване на трудовото правоотношение, която била връчена на ответника лично, на същия ден - 20.04.2021г. Следователно от дата 20.04.2021г. двете страни вече не били в трудовоправна връзка

МОЛИ съда да постанови решение, с което осъди ответника И. Х. Х. с ЕГН *****, с адрес: село С., ул. *** като моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 1 300 (хиляда и триста) лева, представляващо обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ, за неспазен срок на предизвестие от ответника, при прекратяване на трудов договор, на

основание чл. 326, т. 1 КТ, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска – 11.01.2022 г. до окончателното плащане. Претендират се разноските по делото.

ОТВЕТНИКЪТ И. Х. Х. с ЕГН *****, с адрес: село С., ул. *** не взема становище по иска. В насроченото съдебно заседание заявява, че няма претенции към работодателя и не оспорва размера на трудовото си възнаграждение.

От събраните по делото доказателства съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори и се установява от представения трудов договор № *** от *** г. страните са били в трудово правоотношение като ответникът заемал длъжността „*****“ в ищцовото дружество с място на работа – обекти на ищеца. Трудовият договор е сключен за неопределен срок. Уговорено е основно месечно възнаграждение в размер на 610 лева. В чл. 7 от договора страните са уговорили 60 дневен срок на предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение. С допълнително споразумение от 01.01.2021г. към трудов договор № ***/*** г. страните са договорили основно месечно възнаграждение, в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева. На 20.04.2021 г. ответникът е подал молба за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 326 ал.1 от КТ, считано от същата дата. Със заповед № 906/20.04.2021 г. ищецът прекратил трудовото правоотношение с ответника на основание чл. 326 ал.1 от КТ, която била връчена на ответника лично, на същия ден - 20.04.2021г. Представен е и фиш за заплати, от който се установява, че възнаграждението на ответника за месец април 2021 г. е било изплатено в брой.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, съдът изграждайки вътрешното си убеждение, прави следните изводи от правна страна:

Съгласно чл.220, ал.1 от КТ страната, която има право да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие, може да го прекрати и преди да изтече срокът на предизвестieto, при което дължи на другата страна обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение на работника или служителя за неспазения срок на предизвестieto. Уреденото в ал.1 плащане предпоставя право на някоя от страните на трудовото правоотношение да го прекрати с предизвестие. За работника или служителя това е уредено с нормата на чл. 326 от КТ. Поначало страната, която прекратява трудовото правоотношение с предизвестие, трябва да го спази, като за работника или служителя спазването на предизвестieto означава да остане на работа до изтичането на срока му. Законодателят предоставя възможност на всяка от страните, отправила предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, да не спази неговия срок, като това право принадлежи не само на предизвестяващата, а и на предизвестената страна (чл.220, ал.2). Вместо спазване на предизвестieto всяка от тях може да заплати на другата страна една сума, равняваща се на трудовото възнаграждение на другата страна за неспазения срок на предизвестieto. В случая се касае за заместване на първоначално дължимата престация - спазването на срока на предизвестieto с друга - плащане на определената в закона сума. При това насрещната страна е длъжна да приеме заместващото изпълнение. Размерът

на обезщетението се равнява на brutното трудово възнаграждение за неспазения срок на предизвестieto. В настоящия случай страните са уговорили 60 дневен или двумесечен срок на предизвестieto и размерът на обезщетението следва да се изчисли за този срок.

От събраните по делото доказателства се установи по безспорен начин, че са налице кумулативно всички предпоставки на хипотезата на чл.220, ал.1 от КТ, а именно трудовото правоотношение на ответника е прекратено по негова писмена молба от 20.04.2021 г., в която е посочено, че желае прекратяването от същата дата. При това положение работникът е прекратил едностранно трудовото правоотношение, без да отправи предизвестие и без да спаси уговорения с трудовия договор срок от два месеца. Предвид на изложеното, предявеният от работодателя иск се явява основателен и доказан в пълния предявен размер от 1300 лева. Brutното трудово възнаграждение на ответника е установено с представеното допълнително споразумение и не се оспорва от него.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ ПО ДЕЛОТО

Ищецът претендира разноски и такива му се следват на основание чл. 78 ал.1 от ГПК. Ищецът доказва разноски в размер на 52.00 лева, съгласно представения списък и в този размер следва да му се присъдят.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 220 от КТ и чл. 86 от ЗЗД, И. Х. Х. с ЕГН *****, с адрес: село С., ул. *** да заплати на „В. И.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. ***, район р-н С., ж.к. кв.Б., ул. О. ***, представлявано от А. В. В. сумата от 1 300 (хиляда и триста) лева, представляващо обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ, за неспазен срок на предизвестие от ответника, при прекратяване на трудов договор № *** от *** г. на основание чл. 326, т. 1 КТ, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска – 11.01.2022 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, И. Х. Х. с ЕГН *****, с адрес: село С., ул. *** да заплати на „В. И.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. ***, район р-н С., ж.к. кв.Б., ул. О. ***, представлявано от А. В. В. деловодни разноски в размер на 52.00 (петдесет и два) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд Пловдив, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____